

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΡΑΜΑΛΛΑΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, 6^{ης} /19^{ης} Ὀκτωβρίου 2021, ἡμέρας μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Θωμᾶ, ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου εἰς Ραμάλλαν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ταύτην συνελειτούργησαν ἢ συνεπροσευχήθησαν τῇ προσκλήσει καὶ προετοιμασίᾳ τοῦ ἡγουμένου Ραμάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος, οἱ ἱερεῖς τῆς περιοχῆς Ραμάλλας τῆς Δυτικῆς Ὀχθης, ἦτοι ὁ π. Ἰάκωβος ἱερεὺς Ραμάλλας, ὁ π. Τζώρτζ Ἀουὰδ ἱερεὺς Τζίφνας, ὁ π. Νικόλαος ἱερεὺς Ἄϊν Ἀρίκ, ὁ π. Δαυΐδ ἱερεὺς Τάϋμπε, ὁ π. Ἀθανάσιος ἱερεὺς Ζαπάμπδε, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος ἡγούμενος Μπετζάλλας καὶ Μονῆς Ποιμένων, ὁ π. Ἰωσήφ Χόδαλη, ὁ π. Παῦλος καὶ ὁ π. Ἡλίας, ἱερεῖς Μπετζάλλας, ὁ π. Συμεών ἐφημέριος Ναζαρέτ, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἀκκρης-Πτολεμαΐδος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀρτέμιος ἡγούμενος Χαΐφας, ὁ π. Σάββας ἱερεὺς Ἀμπελίν, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Λεόντιος ἡγούμενος Ραφιδίων, ὁ μοναχός Βησσαρίων Ἐπιστάτης Μπουρκίν, ὁ π. Κωνσταντίν ἱερεὺς Ἰόππης, ὁ π. Ἀνδρέας πρῶην ἱερεὺς Τζίφνας, ὁ π. Γεώργιος Μπαράμκη ἱερεὺς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, οἱ π. Σπυρίδων καὶ π. Ἥσσα θαλτζῆε καὶ ὁ π. Τζωρτζ Ζακαμάν ἱερεῖς Βηθλεέμ.

Τῆς θείας Λειτουργίας ταύτης μετέσχεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, προσελθὼν ἐξ Ἱερουσαλήμ μετὰ συνοδείας τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ἱερέων καὶ λαοῦ καὶ προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

“Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἀύλαις οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, (Ψαλμ. 133-1), ψάλλει ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλογήσωμεν τὸν ἅγιον Τριαδικὸν ἡμῶν Θεόν, τὸν ἀξιόσαντα πάντας ἡμᾶς τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ συναθῆναι ἐν τῇ ὠραιότατῃ πόλει Ramallah, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ἀγίας τῶν Ἱεροσολύμων Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἵνα καταδείξωμεν ἀφ’ ἐνός μὲν τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας, «ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη [ἐν Χριστῷ] (Ἐφ. 4,25) καὶ ἀφ’ ἑτέρου τὴν ἐν Χριστῷ ταυτότητά μας, «ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ» (Κολ. 3, 18).

Καὶ ἡ μὲν ἐνότης ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κεχειροτονημένου πνευματικοῦ ποιμένος κατὰ τὸν Παύλειον λόγον: «καὶ αὐτός ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ», (Ἐφ. 4, 11-13)

Ἡ δὲ ταυτότης ἀφορᾷ εἰς τὸν ἄρρηκτον δεσμόν ἡμῶν μετὰ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν ἐπωνυμίας, τούτέστιν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον «ὁ θεὸς ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα», (Φιλιπ. 2,9), κατὰ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Παύλου.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ταυτότης ἐπ' οὐδενὶ ἀναιρεῖ ἀλλὰ τουναντίον ἐνισχύει τὴν φιλοπατρίαν, δηλονότι τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν τόπον γεννήσεως ἡμῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, ὅστις «ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα Αὐτοῦ τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος, ἐδίδασκεν αὐτούς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν» (Πρβλ. Ματθ. 13, 54/ Λουκ. 4,16). Οὐχ ἦττον ὅμως «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἐβρ. 13, 14)

Ἡ ἱερά τῶν κληρικῶν ἡμῶν σύναξις, ἡ λαμβάνουσα χώραν ἐν τοῖς ἐδάφοις τοῦ ὑπὸ Ἰσραηλινὴν τελοῦντος κατοχὴν Παλαιστινιακοῦ Κράτους, ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, τόσον διὰ τὸ εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποίμνιον, ὅσον καὶ διὰ τοὺς κατὰ τόπους καὶ πόλεις ποιμαίνοντας ἡμῶν σεβαστοὺς ἱερεῖς, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργικὴ, δηλονότι εὐχαριστιακὴ διακονία καὶ ἡ ποιμαντικὴ αὐτῶν μέριμνα εἶναι ὄντως μεγάλη καὶ ἀναγκαῖα ὅσον ποτέ ἄλλοτε.

Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι ὁ διάκονος, δηλαδή ὁ ἱερεὺς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι συνεργός τοῦ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ «συνεργός εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ» (Κολ. 4,11) κατὰ τὸ πρότυπον τῶν μεγάλων καὶ ἐγκρίτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἱερωτάτου Παύλου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καὶ βεβαίως τῶν Καππαδοκῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου καὶ πολλῶν ἄλλων θεοφόρων Πατέρων.

Οἱ μεγάλοι καὶ πνευματοφόροι οὗτοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐγένοντο μιμηταὶ τοῦ θεοῦ Παύλου κατὰ τὸ παράγγελμα αὐτοῦ: «ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. Ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ἡμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε» (Α΄ Κορ. 4, 15-16).

Πράγματι οὗτοι ἀνεδείχθησαν μιμηταὶ τοῦ θεοπεσίου Παύλου ἀκούοντες εἰς τὰς πρὸς Τιμόθεον προτροπὰς αὐτοῦ: «Σὺ δέ, ὦ [Τιμόθεε], ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ...· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα... τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως», (Πρβλ. Α΄ Τιμ 6, 11-20).

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ δὴ τὸ Παλαίφατον Rum Orthodox ἡμῶν Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὡς ἄλλη Κιβωτός καὶ φιλόστοργος μητέρα οὐκ ἐπαύσατο τὴν μέριμναν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζομένου ἡμῶν ποιμνίου καὶ ὄχι μόνον, διὰ τῶν ἀδιαλείπτων προσευχῶν ἐπὶ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἔργων: «Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ τῇ γλώσσει ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ», παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεολόγος. (Α΄ Ἰωάν. 3, 18).

Κατακλείοντες τὸν Πατρικόν καὶ Πατριαρχικόν τοῦτον ἐν Κυρίῳ χαιρετισμόν ἡμῶν εὐχόμεθα εὐόδωσιν καὶ ἐν Χριστῷ αὐξήσιν κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς συνάξεως ὑμῶν, φέροντες εἰς τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας ὑμῶν τὸν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσόστομου λόγον: «Ἡ γὰρ Ἱερωσύνη τελεῖται μὲν ἐπὶ γῆς τὰξιν δὲ ἐπουρανίων ἔχει πραγμάτων».

Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἀμήν”.

Τόν Μακαριώτατον καί τήν ἱερατικήν σύναξιν ἐκαλωσώρισεν ὁ Δήμαρχος Ραμάλλας
κ. Φάραχ Χαντίντ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας